

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΛΟΣ ΣΦΡΙΑΖΕΤΑΙ ΝΕΚΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ!

(ΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΙΑΚΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΑΛ. ΛΙΔΩΡΙΚΗ

Τραβάει προς τη Σικελία τό-
ρα!... Μέσα στο πολυσύνθετο μου-
λό του βράζουν καινούργια σχέ-
δια, νέα όνειρα άναπνοής, νέες
απελευθερώσεις, νέα κατα-
φύγια να ξεγεύει τους δούλους
που σασιζούν έκει κάτω, θα κα-
ταφέρει να φυσήσει στα σκληρομέ-
να στήθη των τό επαναστατικό α-

ιστούς βράχους τό τρομερό της τρι-
κυμίας τραγούδι και ός τ' αυτά
του - θα ρθει - πώς φτάνει εφιαλτική
ή ήχο των ούρλιασμάτων, ό θρή-
νος των άστρών που πνίγονται
- Βίθεια, Σπάρτακε, γαϊώμα-
στε!...
*Όπως καιμιά βοήθεια δέν μπο-
ρεί νά δώση. Η Μοίρα τόν κρα-

Κι' ό Σπάρτακος έπρεπε νά έπεισό τή ζωή του: «Χτυ-
πάτε για τη λευτεριά μας»

γέρι για νά ένοθούν μετ' όλη έπι-
στάση νά σχηματίσουν ένα δυνα-
μικό κέντρο, τρομακτικό, που έπι-
στροφή έπαι βρεθή μπροστά της.
*Η άρ επιδόσαντο μπροστά του
δυνα, θα φοβηθούν τις απάντικες
συνέπειες που τις γινάσκουν στο
παρελθόν τόσο «καλά» με τις πε-
πλές των εξεγέρσεις;...
Νά! τό ερωτηματικό!... Δέν τό
σο φάσμα στο Σικελικό πορθό
κι' έκει συνεχίζεται με περιστά-
Κιλικισανούς για νά τόν διευκολύ-
νουν με τά πλοία τους και νά πε-
ράση τό στρατό του στο έδαφος
της Σικελίας. Πληρώνει χρέηματα
γι' αυτό, οι περσικά του ένοου
υποσχέσεις, τού όρίζουν μιά νό-
χη νά φέρουν τά καράβια τους
ός τό Σικελικό πορθό, με τέλος
τόν έπιταύουν. Δέν έρχονται,
γκρεμίζουν τις έπιβίτες του και τόν
άφηνου όλο όρηγν για τό παγινί-
δι που τό σκάρωσαν.

Μά ό Σπάρτακος δέν είναι από
τους τύπους που εύκολα υπαγο-
ρούν μπροστά στις δυσκολίες. Πρέ-
πει όπωσδήποτε ό στρατός του νά
διασχίση τόν πορθό και οι άντρες
του ένα καλό πρωί νά βγούν στη
Σικελία. Άπελιπόμενος άπ' τούς
πειρατές, δίνει έμπολή νά κατα-
σκευασθούν σχέδιες, περσικές
σχέδιες από δοκάρια και βαρέλια
και κλωνάρια και στα επικίνδυνα
από επλεύομενα επιβιβάζει μιά
ομάδα του στρατού του.
*Όμως, τό μετανοιώνει άσχημα.
Τά κύματα όρηπτικά, άγριεμένα,
μηνιασμένα: όφάνονται θεριά
συρριπτικά και κατακλύζουν τις
σχέδιες, τις κοουκλονούν με τίς
λύσσες τους και σπενδονίζουν τούς
άντρες μέσα στη μαύρη έρημιά της
θάλασσας. Μάτια παλεύουν οι
βοόλοι ν' αντίσταθούν στη φρενα-
σμένη πύλη του νερού. Μάτια
προσπαθούν νά συγκρατήσουν τις
σχέδιες και νά γλυτώσουν άπ' τό
θάνατο. Με ούρλιασματα φρικτά,
με άπελπίσιες κραυγές βλέπουν
του Χάρου τη μορφή νάρχεται προ-
μερη άπάνω τους κι' έπειτα χασ-
σκοτενιά, καιμιά έλπίδα...
*Ο Σπάρτακος με δάκρυα στα
μάτια κάθεται κι' άφουγκράζεται

...σε κάποιο κρηπίδα πιά και βρα-
χίονα, και νά έπαι τις άγριες λυ-
πικές και την όρηγν για τον έμφο-
τόν του έπαιλε τάρως δικούς του
αυτήν, νά βρεθεί θάνατο φρι-
κτό...
*Έπει ή ίδια της Σικελίας μένει
μπροστά όνειρο. Η όρες είναι δύσ-
κόλως τά πράγματα άλλόζου. Η
όρηγν και τών έπιταυών γέρι
του, τού Κράσιου. Ο Κράσιος
πρωίρει έπαντίον του. Ο Λούκου-
λος και ό Πομπήιος, που πολεμούν
ό πρώτος στην Άσία, στην Ίσπα-
νία ό δεύτερος, ανακαλούνται από
τη Σούγκλα για νά ένταχίσουν
τόν Κράσιο. Μή τό στρατεύοιαν
τόν δούλον - άλλο χειρότερο κα-
κό - προβάλλει πάλι ή διάσπασις,
Γαλάτες, Κερμανοί και Κέλτες άρ-
χίζουν νά διασταθούν. Κι' ό
Σπάρτακος καταλαβαίνει πως τό
άστρο του τραβάει προς τη Δύση!
Καλεί κοντά του τούς πιστούς του
Θράκες, κι' έμυστηρεύεται τούς
φύλους του. Πρώτη φορά αυτός, ό
άήτητος, ό σιδερένιος αρχηγός, ό
άποφασιστικός και λαύρος, ό ή-
ρωϊκός και όρηπτικός κλονίζεται,
λυγάζει τόν κυριεύει ό διαταγμός.
«Ζήτησα δέει, στους πιστούς
του - νά πραγματοποιήσουν τά όνει-
ρα του καθενός, νά άμυλώσουν τόν
βαμμένο άθροισμα, νά τού χάρισω
φως και λευτεριά. Με βοηθήσατε
ό αυτό μ' έλεε σας τις δυναμίες
και σας ευχαριστώ βαθειά συγκι-
νημένος. Μιά μέρα όραματίσθηκα
πως έδωσαν δυνατόν νά μπαίνομα
στη Ρώμη και πως έμει οι χθονοί
όπόδουλοι, τά κτήνη, τά αρβενικά,
που τά ποδοπατούσαν οι άφέντες,
θα δείχναμε τό ανάστημά μας. Ο-
ραματίσθηκα μιά πολιτεία έλευθε-
ρη που οι άνθρωποι θα ήταν ίσοι,
άναπημένοι μεταξύ τους, όλοι ά-
νώτεροι, όλοι με τά ίδια ιδανικά,
τούς ίδιους θρόνους. Πληρώσαμε
πολύ τις έπιβίσεις μας. Πήραμε
ότι ήταν δυνατόν. Με οι άλλοι έί-
ναν ισχυρότεροι... Είναι γραμμένο
άπό τούς θεούς ή άδικία νά βασι-
λεύη χρόνια και χρόνια άκόμα πά-
νω άπ' την άφροσύνη. Σήμερα
βλέποντας τόν κίνδυνο, έξουσιας
ότι τό σκουληκι του φρικαλέου δι-
χασμού μπαίνει και στις πιο ύψη-
λές προσπάθειες, ναμεινώντας πως
έως γρήγορα ή άργα έκαταφε-
ρθε πάλι σκλάβοι, άς δοκιμά-
σουμε νά πάμε προς τά έμπρός, θέ-
λο νά βγούμε από την Ίταλία...
Ος πάμε από Βρινδίσιο κι' έπειτα
άπό και θα σκορπιστούμε έλεύθε-

ΛΗΘΟ
ΝΔΡΕΑ
ΝΕΝΤΕΥΕΙΣ

ιστον της δια-
τάς Κάννας εις
δίας, δέν όταν
έλλαν όπου αυ-
τον άνεμον...
εύγενής αλλά
συνάμα, είναι
γλοσσάδωνος,
αι ό κυβερνή-
Κλαβίνα, ό ό-
και όλας τάς
ρίας.
Πρίγκηψ είναι
Ευρίσκαται έ-

δις τήν «Ε-
Μ. Μεταξά.

μείρας. Έφαγε
καίλα, έμειναν
ν ώρα, έπήραν
εις τάς 6.15.
οκινήτου με τόν
εν έθαι λίγην
η Σύρο, και ό
σαυλιεύς, έρθα-
Από έκει, δι-
Νταθίν-
ομψό
ομψό

